

Posudek Bakalářské práce Simony Tomové
„Transkripcia francúzskych toponým do ruštiny“.

Bakalářská práce Simony Tomové se zabývá transkripcí pomístních názvů z francouzského do ruského jazyka, což je problematika nejen velmi zajímavá, především díky velké různosti těchto dvou jazyků i tradičnímu (fonetickému) přístupu ruštiny k transkripci obecně, ale též velmi aktuální, a to například i v oblastech akademické lingvistiky vzdálených, jako je sestavování cestovatelských průvodců, bedekrů atd.

Práce v první části stručně představuje jak ruský, tak francouzský jazyk, a to především s důrazem na ty odlišnosti (kterých je nemálo), které mohou komplikovat a ovlivňovat převod toponym z jednoho jazykového systému do druhého (str. 13 – 26). Dále autorka věnuje pozornost odlišnostem mezi transkripcí, transliterací a překladem, což považují za velmi důležité, protože je stále možné narazit na směšování těchto pojmů, a to jak v plánu teoretickém, tak praktickém (str. 27 – 29).

Jádro práce pak tvoří samotné pomístní názvy, které jsou nejprve charakterizovány a následně analyzovány, včetně „základností“, jako je zachycení toponyma ruštinou, ve kterém se vyskytne apostrof či člen. Tomová na velmi ilustrativních příkladech popisuje postup převodu a zohledňuje všechny běžné přístupy k transkripci, tedy metodu Fonetickou (str. 49 – 57), Tradiční – historickou (str. 58.), Tradiční - morfologickou (str. 59) i variantu hybridní, kterou sama nazývá „Smíšenou“. Pro analýzu jednotlivých toponym si vybírá takové názvy, na nichž je možné velmi dobře znázornit všechny potenciálně problematické aspekty transkripce z francouzštiny do ruštiny. Výsledek analýzy pak ukazuje, jaké tendence převládají v této oblasti v ruštině, a zároveň dle mého názoru dává (možná bezděky, což by v budoucnosti, pokud se studentka bude danou problematikou zabývat i nadále, zasluhovalo podrobnější prozkoumání) i jistý diachronní vhled do celé problematiky, který odráží, jak byla (v jaké prioritě) přejímána toponyma do ruštiny – přístup Tradiční - historický. Neméně zajímavý je pohled (vyjádřený grafy), jak jednotlivá toponyma (hydronyma, choronyma atd.) „inklinují“ k jednomu či druhému přístupu při převodu z jednoho jazyka do druhého.

Ocenění zasluhuje nejen pečlivé zpracování celé problematiky, množství nastudovaného materiálu, ale též evidentní orientace Tomové nejen v ruštině, ale i ve francouzštině. Celou práci pak ještě zkvalitňuje zvuková nahrávka výslovnosti různých mluvčích (s dobrou až nulovou znalostí francouzštiny), která dává jistou představu o tom, jak

komplikovaná a závažná je daná problematika nejen pro odborníky, ale i pro současné ruské mluvčí, neboť jak patrně, „dvojjazyčnost“ Rusů (tedy znalost francouzštiny na stejné úrovni jako rodné ruštiny), je skutečně již dávnou minulostí.

Práce je celkově napsána erudovaně, pečlivě a přehledně. Domnívám se tedy, že si zasluhuje hodnocení známkou – výborně.

Mgr. Jana Kitzlerová, Ph.D.